

การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
Administration of Ban Noen Phlap Wan School Based on
Multiculturalism Concept under the Chonburi Primary
Educational Service Area Office 3

วชิรวิทย์ ชูติมาวงศ์สกุล^{1*} และ เสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร²
Wachirawit Chutimawongsakul^{1*} and Saowaphark Lampetch²

^{1*} นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก

² อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก

^{1*} Master's degree student, Educational Administration, Krirk University

² Lecturer, Department of Educational Administration, Krirk University

*Corresponding Author; wachirawitchutimawongsakul@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 และ 2) เปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 76 คน ได้จากการสุ่มแบบสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม และด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพหุวัฒนธรรม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม จำแนกตามอายุ และตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารสถานศึกษา, แนวคิดพหุวัฒนธรรม, โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน

Abstract

The purposes of this research were: (1) to investigate multiculturalism school administration at Ban Noen Phlapwan School under the Chonburi Primary Educational Service Area Office 3, and (2)

to compare such administration as perceived by teachers and educational personnel, classified by age and work experience. The sample consisted of 76 teachers and educational personnel, selected through proportional random sampling. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that: 1) overall, multiculturalism school administration at Ban Noen Plubwan School was rated at a high level. When considering each aspect, the highest mean score was found in the characteristics of teachers and personnel in a multicultural context, followed by school–parent–community networking, multicultural school climate, and curriculum development aligned with multicultural contexts. The lowest mean score was in the promotion of multicultural learning management. 2) The comparison of respondents’ opinions on Multiculturalism school administration, classified by age and work experience, showed no significant differences both overall and in each aspect.

Keywords: School administration, Multiculturalism, Ban Noen Phlap Wan School

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่สังคมมีความเชื่อมโยงและการเคลื่อนย้ายของผู้คนมากขึ้น ความหลากหลายทางวัฒนธรรม จึงกลายเป็นลักษณะสำคัญของสังคมสมัยใหม่ แนวคิดพหุวัฒนธรรม (Multiculturalism) เน้นการยอมรับและเคารพ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวิถีชีวิต โดยมุ่งให้ทุกกลุ่มสามารถดำรงเอกลักษณ์ของตนเองได้ อย่างเท่าเทียมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ แนวคิดดังกล่าวได้รับการนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาในรูปแบบ ของ “พหุวัฒนธรรมศึกษา” (Multiculturalism education) ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจ ยอมรับความแตกต่าง และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมที่มีความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาตามแนวคิดนี้ ครอบคลุมทั้งการบูรณาการเนื้อหาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การลดอคติทางวัฒนธรรม การจัดการเรียน การสอนที่คำนึงถึงความเสมอภาค และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรในสถานศึกษาที่สนับสนุนความ หลากหลาย (Banks, 2019; Gay, 2018)

ในบริบทของประเทศไทย นโยบายด้านการศึกษาและยุทธศาสตร์ชาติได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน ให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาและการเคารพความแตกต่างของ ผู้เรียนจากหลากหลายภูมิหลัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนบ้านเนินพลับ หวาน จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้มาจากการสำรวจเบื้องต้น การสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูผู้สอน รวมถึงการวิเคราะห์เอกสาร ภายในสถานศึกษา พบปัญหาสำคัญในการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมมิได้เกิดจากผู้เรียนเพียงอย่าง เดียว แต่มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะ ด้านอายุ และประสบการณ์ ในการทำงาน ซึ่งเป็นตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อแนวคิด ทักษะคิด และวิธีการจัดการเรียนรู้ เพราะหากครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงานยาวนานอาจคุ้นชินกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเดิม และมีข้อจำกัดในการปรับตัวต่อแนวคิด ด้านพหุวัฒนธรรม ขณะที่ครูรุ่นใหม่หรือผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่ามีแนวโน้มเปิดรับแนวคิดใหม่และสามารถปรับใช้ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายได้มากกว่า ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการบริหารและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ยังขาดความสอดคล้องและต่อเนื่อง (Fullan, 2016; Darling-Hammond, 2020) ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาตาม แนวคิดพหุวัฒนธรรมจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างของครูและบุคลากรทางการศึกษา ควบคู่ไปกับบริบท ของผู้เรียนและชุมชน โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความหลากหลาย

ทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (Nieto, 2017)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยมุ่งศึกษาระดับการดำเนินงานและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามอายุและประสบการณ์การทำงาน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมพหุวัฒนธรรม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ทำงาน

สมมุติฐานของการศึกษา

1. การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามอายุ แตกต่างกัน
2. การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนก ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

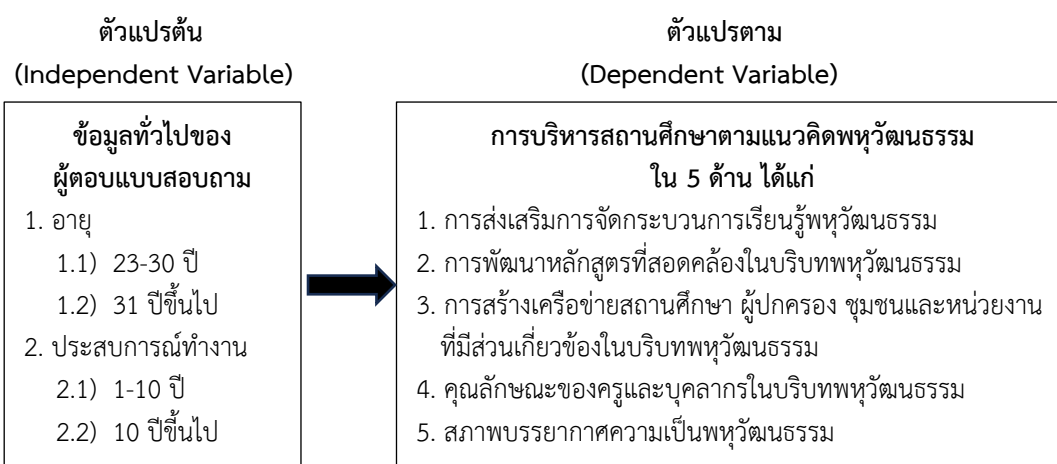
แนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษา (Multicultural Education) เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาและการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมในสังคมที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวิถีชีวิต โดยมีรากฐานมาจากการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมืองในช่วงทศวรรษ ค.ศ. 1960 ซึ่งมุ่งให้กลุ่มชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อยได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม แนวคิดดังกล่าวได้รับการพัฒนาโดยนักวิชาการหลายท่าน เช่น (Banks, 2019; Gay, 2018) ซึ่งเสนอองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม ได้แก่ การบูรณาการเนื้อหาทางวัฒนธรรมในหลักสูตร (Content integration) กระบวนการสร้างความรู้ (Knowledge construction process) การลดอคติ (Prejudice reduction) การจัดการเรียนรู้ที่เสมอภาค (Equity pedagogy) และการสร้างวัฒนธรรมและโครงสร้างของโรงเรียนที่สนับสนุนความหลากหลาย (Empowering school culture and social structure) นอกจากนี้ (Nieto, 2017) และแนวคิดของ Grant and Sleeter (2007) ยังอธิบายว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมควรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจและเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่หลากหลายได้อย่างสันติ

การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดจากนักการศึกษาไทยและต่างประเทศ ตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม จำนวน 10 แนวคิด ได้แก่ Banks (2001); ทิมมพร สมพงษ์ และคณะ (2559); สิทธิชัย ทองมาก (2560); จิตรลดา รัตนพันธ์ และคณะ (2560); สันติ บุรณะชาติ (2561); ปาริชาติ บริเพ็ชร (2563); เทียนชัย พิสิฐธาดา (2564); สุชาติ ศรีหามารธ (2565) และวินส จันทะวงษ์ศรี (2565) เพื่อสังเคราะห์การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ใน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาคุณธรรม 2) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพัฒนาคุณธรรม 3) การสร้างเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพัฒนาคุณธรรม 4) คุณลักษณะของครูและบุคลากร ในบริบทพัฒนาคุณธรรม และ 5) สภาพบรรยากาศความเป็นพัฒนาคุณธรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพัฒนาคุณธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นกรอบ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 76 คน ได้มาจากการเปิดตารางกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan, (1970, pp. 607-610) แล้วนำไปสุ่มกับกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา จำแนกได้ 2 ตอน คือ *ตอนที่ 1* แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) ได้แก่ อายุ และประสบการณ์ทำงาน และ *ตอนที่ 2* แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพัฒนาคุณธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในจำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาคุณธรรม 2) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพัฒนาคุณธรรม 3) การสร้างเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพัฒนาคุณธรรม 4) คุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพัฒนาคุณธรรม และ 5) สภาพบรรยากาศความเป็นพัฒนาคุณธรรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้น้ำหนักคะแนนการแปลผลคะแนนตามเกณฑ์ของ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2551, p. 324)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย เรื่อง การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด พหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 1 ฉบับ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) จำนวน 3 คน พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00 และนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูจำนวน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่าค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.962

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน โดยใช้เวลา 1 เดือน ได้รับกลับคืนมา จำนวน 76 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำสู่การวิเคราะห์ ผลวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการศึกษา วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการ แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร สถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม ด้วยการหา ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้นำค่าเฉลี่ยที่ได้มา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ ตามแนวคิดของ Best & Khan (1993, p. 47) หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหาร สถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ทำงาน โดยการทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบ ค่าที (t-test for independent samples)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาอายุ 23-30 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ประสบการณ์ในการทำงานมีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมา ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับ หวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้าน

การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด พหุวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น			
	Mean	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม	4.24	0.87	มาก	5
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพหุวัฒนธรรม	4.31	0.78	มาก	4
3. ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชนและ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพหุวัฒนธรรม	4.37	0.79	มาก	2
4. ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม	4.38	0.72	มาก	1
5. ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม	4.35	0.83	มาก	3
รวม	4.33	0.79	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.33, S.D.= 0.79) โดยด้านที่มีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.38, S.D.= 0.72) รองลงมาคือ ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชนและ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพหุวัฒนธรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.37 0, S.D.= 0.79) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.24, S.D.= 0.87) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม

ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น			
	Mean	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	4.23	0.94	มาก	4
2. การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	4.20	0.91	มาก	5
3. การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่พึงามคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียน	4.25	0.73	มาก	2
4. การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่าย ผู้ปกครองและผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา	4.29	0.84	มาก	1
5. การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูในการบูรณาการเนื้อหาพหุวัฒนธรรมศึกษา	4.24	0.93	มาก	3
รวม	4.24	0.87	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.24, S.D.= 0.87) โดยด้านที่มีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่าย ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษา (Mean = 4.29, S.D.= 0.84) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่พึงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในสังคมพหุวัฒนธรรมให้นักเรียน (Mean = 4.25, S.D.= 0.73) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (Mean = 4.20, S.D.= 0.91)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพหุวัฒนธรรม

ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพหุวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น			
	Mean	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจเป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.34	0.87	มาก	2
2. การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา	4.26	0.78	มาก	4
3. การบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานทางสังคม ความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษของนักเรียน และวัฒนธรรมประเพณี	4.32	0.73	มาก	3
4. การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	4.24	0.81	มาก	5
5. การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม	4.39	0.71	มาก	1
รวม	4.31	0.78	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.31, S.D.= 0.78) โดยด้านที่มีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (Mean =4.39, S.D.= 0.71) รองลงมาคือ ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจเป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Mean = 4.34, S.D.= 0.87) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม (Mean = 4.24, S.D.= 0.81)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครองชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพหุวัฒนธรรม

ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครองชุมชนและ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพหุวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น			
	Mean	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และ เอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมาย วางแผนโครงการและกิจกรรม	4.34	0.80	มาก	4
2. สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน มีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติ หรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา	4.28	0.79	มาก	5
3. การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาในบริบท สังคมพหุวัฒนธรรมของบุคคล ครอบครัวองค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	4.37	0.83	มาก	3
4. การประสานความร่วมมือในการจัดกระบวนการเรียนรู้ใน บริบท สังคมพหุวัฒนธรรม การสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.38	0.76	มาก	2
5. การจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมพหุวัฒนธรรมร่วมกันระหว่าง สถานศึกษาบ้าน วัด ชุมชน และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.49	0.79	มาก	1
รวม	4.37	0.79	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครองชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.37, S.D.= 0.79) โดยด้านที่มีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพหุวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษาบ้าน วัด ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Mean = 4.49, S.D.= 0.79) รองลงมาคือ การประสานความร่วมมือในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม การสร้างเครือข่ายสถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Mean = 4.38, S.D.= 0.76) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา (Mean = 4.28, S.D.= 0.79)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม

ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น			
	Mean	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคนเคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน	4.43	0.69	มาก	1
2. ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.79	มาก	5
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเองเรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น	4.41	0.69	มาก	2
4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองและยอมรับในวัฒนธรรมของผู้อื่น	4.39	0.76	มาก	3
5. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลาย หลายทางเชื้อชาติ ศาสนาวัฒนธรรมและภาษา	4.37	0.70	มาก	4
รวม	4.38	0.72	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.38, S.D.= 0.72) โดยด้านที่มีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคนเคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน (Mean = 4.43, S.D.= 0.69) รองลงมาคือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น (Mean = 4.41, S.D.= 0.69) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Mean = 4.33, S.D.= 0.79)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม

ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น			
	Mean	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่ม เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาสประกอบพิธีกรรมในเทศกาลงานประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน	4.37	0.86	มาก	2
2. สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจ อย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้ อย่างเสมอภาค	4.47	0.80	มาก	1
3. สถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุขประสมการณให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถ เข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข	4.36	0.82	มาก	3
4. สถานศึกษาจัดห้องเรียน หรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียน นาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม	4.33	0.90	มาก	4
5. สถานศึกษามีการบูรณาการสภาพแวดล้อมสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับ ความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	4.25	0.80	มาก	5
รวม	4.35	0.83	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.35, S.D.= 0.83) โดยด้านที่มีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้ อย่างเสมอภาค (Mean = 4.47, S.D.= 0.80) รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาสประกอบพิธีกรรมในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน (Mean = 4.37, S.D.= 0.86) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีการบูรณาการสภาพแวดล้อมสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา (Mean = 4.25, S.D.= 0.80)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด พหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตาม อายุ และประสบการณ์ทำงาน โดยใช้ t-test for independent samples

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมจำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้าน

การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด พหุวัฒนธรรม	อายุ				t	P - value
	23-30 ปี		31 ปีขึ้นไป			
	(N = 19)		(N = 57)			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1. ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ พหุวัฒนธรรม	4.27	0.69	4.23	0.73	0.218	0.876
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบท พหุวัฒนธรรม	4.31	0.70	4.30	0.71	0.037	0.606
3. ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบท พหุวัฒนธรรม	4.43	0.56	4.34	0.72	0.460	0.240
4. ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบท พหุวัฒนธรรม	4.42	0.44	4.37	0.71	0.261	0.067
5. ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม	4.57	0.52	4.28	0.82	0.182	0.250
รวม	4.40	0.53	4.30	0.70	0.541	0.165

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด พหุวัฒนธรรมโดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพัฒนาธรรมจําแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน

การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิด พหุวัฒนธรรม	ประสบการณ์ในการทำงาน				t	P - value
	ต่ำกว่า 10 ปี (N = 19)		10 ปีขึ้นไป (N = 57)			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1. ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ พหุวัฒนธรรม	4.15	0.65	4.31	0.76	0.242	0.624
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบท พหุวัฒนธรรม	4.26	0.64	4.34	0.74	0.774	0.382
3. ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบท พหุวัฒนธรรม	4.30	0.63	4.41	0.72	0.698	0.990
4. ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบท พหุวัฒนธรรม	4.30	0.58	4.43	0.69	0.341	0.561
5. ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม	4.30	0.73	4.39	0.80	0.78	0.780
รวม	4.26	0.58	4.37	0.71	0.345	0.559

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพัฒนาธรรมโดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพัฒนาธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพัฒนาธรรม ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพัฒนาธรรมของโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาธรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทพัฒนาธรรม ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากร และด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพัฒนาธรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ โดยมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทชีวิตจริงของผู้เรียน การพัฒนาหลักสูตรให้สะท้อนอัตลักษณ์และความหลากหลายของผู้เรียน รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาพัฒนาธรรมของ Banks (2015) ที่เน้นการบูรณาการเนื้อหาและการปรับโครงสร้างการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความหลากหลายของผู้เรียน

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Gay (2010) ที่เสนอว่าการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรมเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และสอดคล้องกับ Nieto (2010) ที่เน้นการสร้าง

สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ส่งเสริมความเสมอภาคและการยอมรับความแตกต่าง อีกทั้ง คุณลักษณะของครูและบุคลากรที่มีความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม และสามารถจัดการเรียนรู้ในบริบทที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการจัดบรรยากาศในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการยอมรับความแตกต่าง ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การบริหารสถานศึกษาพัฒนาวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ บัวบาง (2565) และสุชาติ ศรีหามาร (2565) และวิไลลักษณ์ เส้นเกษ (2567) ที่พบว่าการบริหารสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด รวมถึงงานวิจัยของทิพย์พร สมพงษ์ และคณะ (2559) และสิทธิชัย ทองมาก (2560) ที่เน้นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาหลักสูตรในบริบทพหุวัฒนธรรม และงานวิจัยของวรารัตน์ กล่อมเสียง (2566) ที่ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของเครือข่ายและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในสังคมพหุวัฒนธรรม ดังนั้นความสอดคล้องของผลการวิจัยกับทั้งแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้เป็นเพียงความตรงกันเชิงผลลัพธ์เท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงกลไกเชิงเหตุและผลที่ชัดเจนว่า การบริหารสถานศึกษาพหุวัฒนธรรมที่มีองค์ประกอบครบถ้วนทั้งด้านหลักสูตร บรรยากาศ และเครือข่าย จะนำไปสู่ประสิทธิผลทางการศึกษาอย่างยั่งยืน ทั้งในระดับผู้เรียนและองค์กร

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรที่มีอายุและประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความเข้าใจและทัศนคติที่สอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nieto (2010) ที่ระบุว่า การสร้างวัฒนธรรมโรงเรียนที่ยึดหลักความเสมอภาคและความหลากหลาย จะช่วยลดหลอมความเชื่อและการปฏิบัติของบุคลากรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้ง การพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Gay (2010) ที่เน้นบทบาทของครูในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับความหลากหลายของผู้เรียน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ บัวบาง (2565) ที่พบว่า บุคลากรที่มีอายุและประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ เส้นเกษ (2567) ที่พบว่าครูที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารสถานศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมที่มีความต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ และได้รับการสนับสนุนจากผู้นำและกระบวนการพัฒนาบุคลากรสามารถสร้างความเป็นเอกภาพทางความคิด ในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้ความแตกต่างด้านอายุและประสบการณ์ไม่ใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างทางความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gay (2010) ที่เน้นว่าการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องจะทำให้ครูสามารถปรับตัวและมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ในบริบทที่หลากหลายได้อย่างเท่าเทียม

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยครั้งนี้ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดจากนักการศึกษาไทยและต่างประเทศ ใน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม 2) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพหุวัฒนธรรม 3) การสร้างเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในบริบทพหุวัฒนธรรม 4) คุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม และ 5) สภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม ดังภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัย

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่ด้านการบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา การบริหารสถานศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม โรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 ด้านการส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรม พบว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องในบริบทพหุวัฒนธรรม พบว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทพหุวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้บริหารควรติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมพหุวัฒนธรรม

1.3 ด้านการสร้างเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า การประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมพหุวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษา บ้าน วัด ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.4 ด้านคุณลักษณะของครูและบุคลากรในบริบทพหุวัฒนธรรม พบว่า การบูรณาการเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่หลากหลายในกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียม และการเคารพสิทธิของนักเรียนทุกคน

1.5 ด้านสภาพบรรยากาศความเป็นพหุวัฒนธรรม พบว่า การบูรณาการสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้บริหารควรจัดสภาพแวดล้อม เช่น สนามกีฬา สนามเด็กเล่น และพื้นที่พักผ่อน ให้ปลอดภัยและเอื้อต่อการใช้ประโยชน์ของนักเรียนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาของผู้ปกครองและชุมชน

2.2 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมเพื่อความยั่งยืนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565*. สืบค้นจาก <https://www.moe.go.th/นโยบายและจุดเน้น-2565>
- จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีรวัฒน์ นิเจนตร, ชยพล บัวดิษ และทวัช บุญแสง. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนไทยและนักเรียนข้ามชาติ, *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*. 4(1), 115-146.
- ทิมมพร สมพงษ์, วุฒิชัย นิยมเทศ, เอกรินทร์ สังข์ทอง, และเรखा ชูสุวรรณ. (2559). การบริหารสถานศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ*. 14(1), 97-10
- เทียนชัย พิสิฐธาดา. (2564). กลยุทธ์การบริหารจัดการเชิงพื้นที่พหุวัฒนธรรมโดยใช้สถานศึกษาและชุมชนเป็นฐานเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนบ้านคลองขุด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(10), 189-209.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรี โปรดักท์.
- ปาริชาติ บริเพ็ชร. (2563). *การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วรรัตน์ กล่อมเสียง. (2566). แนวทางการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาชายแดนไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 8(2), 1625-1638.
- วินส จันทะวงษ์ศรี. (2565). แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาตามแนวคิดของพหุวัฒนธรรมศึกษา. *วารสารราชชนก*. 20(1), 98-109.
- วิไลลักษณ์ เส้นเกษ. (2567). การบริหารสถานศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนสองศาสนาสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารบริหารการศึกษา มศว.*, 21(40), 95-107.
- สันติ บุรณะชาติ. (2561). กลยุทธ์การบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมจังหวัดพะเยา. *วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 11(4), 27-41.

- สิทธิชัย ทองมาก. (2560). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 29,(3), 64-73.
- สุชาติ บัวบาง. (2565). การดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน*, 4(1), 20-34
- สุชาติ ศรีหานารถ. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*. 9(1), 364-374.
- Banks, J. A. (2001). *Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum and Teaching*. Boston: Allyn & Bacon.
- Banks, J. A. (2015). *Cultural diversity and education: Foundations, curriculum, and teaching*. Routledge.
- Banks, J. A. (2019). *An introduction to multicultural education* (6th ed.). Pearson.
- Best & Khan, J. V. (1993). *Research in education*. 7th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Darling-Hammond, L. (2020). *The right to learn: A blueprint for creating schools that work*. Jossey-Bass.
- Fullan, M. (2016). *The new meaning of educational change*. Teachers college press.
- Gay, G. (2010). *Culturally responsive teaching: Theory, research, and practice* (2nd ed.). Teachers College Press.
- Gay, G. (2018). *Culturally responsive teaching: Theory, research, and practice*. Teachers' college press.
- Grant, C., & Sleeter, C. (2007). *Doing multicultural education for achievement and equity*. New York: Routledge.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Nieto, S. (2010). *The light in their eyes: Creating multicultural learning communities* (10th anniversary ed.). Teachers College Press.
- Nieto, S. (2017). *Language, culture, and teaching: Critical perspectives* (3rd ed.). Routledge.